

~ "אמרי נהוראי" - פרשת "וילך" ~

בס"ד תשפ"ב [מספר 16]

מוזר... הנוסע ניגש אל חלון הרכבת וירק את הבשר החוצה, פנה חזרה אל הגאון ובכה, והודה שאכן הוא באמת יהודי, ושאל בפליאה: "איך הרב יודע שאני באמת יהודי? עד היום עם כל האנשים שנפגשתי בחיי, מעולם לא אמר לי אדם שהוא חושב

כל כך בטוח..." היהודי ה'מנחת בחום, ואמר לו: מלראות את ה- את הבשר!"

שאני יהודי, והרב אחז בידו של אלעזר', אחזה "למדתי זאת רק אופן שאתה אוכל

כשראה שהאיש לא הבין, הרחיב הגאון: "השו"ע אומר שלא ינשוך פרוסה ויניחנה על גבי השולחן. ומסביר **המשנה ברורה** את טעם הדבר 'מפני שנמאסה לבריות'. כלומר אדם שנוגס בלחם, ואז מניח את שאר הלחם הנגוס על השולחן, ממאס הוא בכך את היושב אתו בשולחן", "ולכן", ממשיך הגאון להסביר לנוסע את שהתגלה שיהודי הוא, "נהגו יהודי פולין בזמן שאוכלים פרוסה, חותכים הם עם סכין את החתיכה שברצונם לאכול באותו הרגע, וכך שאר הלחם שעל השולחן נשאר 'נקי'". "התבוננתי כך בזמן שאכלת את בשר הדבר-אחר", אמר ה'מנחת אלעזר' לאיש, "והבחנתי שגם אתה נוהג כך, ומזה הסקתי שיהודי אתה, והורגלת מילדותך אצל הורייך כפסק השו"ע. ואין זה הגיוני שאדם שאינו ישראלי יתנהג כך!". ענה האיש: "הרב אכן צודק, באמת כך הורגלתי בביתי, וגדלתי בבית יהודי לכל דבר, ובגלל כל הצרות והייסורים שעברו היהודים באותו הזמן, לכן היום אני לא נוהג עפ"י היהדות והתדרדתי כל כך, עד למצב שאני אוכל בשר-חזיר.... אבל ההלכה הזאת שראיתי בבית הוריי, לא נשכחה ממני...". "היהודי הזה הפך להיות אחד מחסידיו הנלהבים של הגאון ממזנקטש. הוא חש שה'מנחת אלעזר' נגע בו בדיוק בנקודה הכי משמעותית בחייו, וקיבל על עצמו מאותו יום להיזהר ולהישמר בקיום כל הלכות השו"ע.

העלון להצלחת האנשים היקרים: - "אהוד בן יעל", "עלי בן שרה", "יצחק בן יוסף", וכן לכל המעוניינים ב"עילום שם", ולרפואת "חנה בת אלטע מרים" - **על אשר נתנו מזמננו להפיץ את העלון** בבתי הכנסיות ושאר מקומות. (העלון מופץ בעשרות בתי כנסיות, ונקרא ע"י אלפי אנשים כל שבוע).

לתרומה לעלון הקדוש בנדבת קודש (אפשר גם מכספי מעשר) או **להפצת עלונים** (את החבילה של העלונים מקבלים ללא עלות - רק מתבקש לחלק) ו-**ויקדש העלון להצלחתכם או לבריאות יקיריכם וכדומה** - נא לפנות בכל עת ל-**מספר: 0527116539 - נהוראי זוהרי** או ל-**אימיל: nz0527116539nz@gmail.com**

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"כי ידעתי" - "ספורנו" - "אגיד באותה השירה ואעיד בכם שתעשו באופן שתקרה לכם הרעה כדי שלא תיחסו העתיד אל המקרה אבל תיחסו אל מה שהשחתם ותתנו לב לשוב...".

יום הדין קרב ובא, וכל אחד מישראל צריך "לתת לב לשוב", ואם יש מישהו שצריך להתנצל בפני חברו על דבר פלוני שעשה - זו העת.

אמר הגראי"ל שטיינמן שרופאים גילו בפניו שעיקר חולשת הגוף שיש הישיבות זה הרעות, כמו הקנאה והתאוה האדם מן העולם. יתירה בתורה. ובדורת הקודמים זו באמת הייתה הסיבה, שהרי לא היה תמיד מה לאכול, ואיפה לישון, אבל בדורנו שיש הכל, המידות הלא מתוקנות מחלישות האברים.

העיד רבו של הרב בלוי שהגאון בעל ה'מנחת אלעזר' ממזנקטש, ברכבת, ראה כריך עם דבר עליו הגאון: חזיר!" הנוסע ואמר: "אבל אינני יהודי, וממילא מותר לי לאכול חזיר ואין לי את הבעיות שלכם!", {אם יש בעיה, אבל היא אינה קשורה אלינו}, אז היא לא צריכה להטריד אותנו - אמר השדכן לבחור: "יש לי בחורה מצוינת בשבילך! יש לה הרבה כישרונות והיא משכילה מאד!", "מצוין" אמר הבחור, אמר השדכן: "אבל יש לה פגם קטן, היא לא שומעת הכי טוב בעולם...". ענה הבחור: "אהה, אני שומע... טוב זה לא מפריע לי!", "אה", הוסיף השדכן" היא גם קצת לא שמחה כל הזמן... אבל רוב הזמן כן", "אוקי זה גם לא משנה לי!", הוסיף השדכן, כדי להיות ישיר יותר: "היא גם לא כל כך בקשר עם כל משפחתה... זה גם בסדר בשבילך?", ענה הבחור: "זה בסדר גמור מצדי...", כעס השדכן: "היא כולה לא בסדר אוקי, הנה אני אומר לך את האמת, כבר שנה שאני לא מצליח לשדך אותה, איך אתה זורם עם כל זה?", ענהו הבחור: "לי זה באמת לא מפריע כל המומים הללו, שיפריע למי שיתחתן אתה..." {אבל הגאון הגדול, שכל פסקי הלכותיו הופצו עוד בחייו אצל כל העם היהודי בארץ ובעולם, פנה אל האדם ברכבת שוב, וגער: "יהודי תפסיק לאכול את החזיר!" והנוסע עונה לו בחזרה שאינו יהודי... {והנוסע הנ"ל ממשיך לאכול את החזיר "על 'אפו' ועל 'חמתו' של הרב, וכן נהנה עם 'אפו' מהריח הטוב של הדבר אחר, ומתענג על הדבר אחר שהוא עדיין 'חם', כאילו יצא עבשיו מהתנור... {בפעם ה-3 כשגער בו שוב הגאון - קרה משהו

~ "פיתוח הקול בדרך הכל" - מבוסס על תורת אבי ~

מיד קפץ הבחור כנשוך נחש, וקרא בקול לאביו: "אבא בוא נלך מהר, נראה לי שהם 'גילו' מי אני באמת..." {

13. צ' יסטה יכולה להפוך להיות-**רגישה מאד!!** כלומר אולי בהתחלה לא ירגיש בעל הצ'יסטה בכאב ובחומרת הנגע, אבל אחר כך כשזה יחמיר - הוא יתחיל לחוש באפקט השלילי שהיא גורמת, וזה גם אומר שככל שישתמש בקולו מי שיש לו צ'יסטה במיתרים, בלי לנסות לרפאם - המצב יכול להחמיר עוד יותר ממה שכבר יש!

14. צ' יסטה יכולה לגרום ל-**נוקשות במיתרי הקול!!** שזה אומר - מיתרים קשים ולא רכים כמו שהיו מקודם, וממילא הנזקים שלוהם: \neq אי יכולת לעלות לטונים הגבוהים, כיון שאין המיתרים יכולים להיסגר ולהיפתח שוב כבתחילה כיון שהם קשים! \neq אין המיתרים עוד גמישים, אלא קשים ומסורבלים, וממילא פחות נוכל 'לשחק' עם הקול שלנו! {לפעמים אנחנו לא במצב שהמוח 'גמיש' להבין מה אומרים לנו אם זה לא היה ברור לחלוטין - אחד שאל את חברו: "תגיד לי הדוור ששם לנו עכשיו מכתבים בתיבות זה אותו 'דוור' של אתמול, אני שואל בגלל שאם כן אז אני צריך לשאול אותו איפה המכתבים שלי, בגלל שאתמול הייתי צריך לקבל כמה דואר חשוב, ועד עכשיו לא קיבלתי?", ענה לו חברו: "לא זה לא אותו דוור", הקשה לו השואל: "לא שאלתי אם זה אותו 'דבר' מה שמחלקים היום כמו מה שחילקו אתמול, שאלתי אם זה אותו ה-דוור", ענה לו חברו: "לא זה לא אותו הדוור", וככה נמשכה מריבתם עד היום הזה...} \neq זה איננו מצב בריא למיתרים - היותם קשים, ועכשיו במצבם כך הם עלולים להיהרס אף עוד יותר!

להערות והארות, או להרחבה בנושא - "פיתוח הקול" בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכול" ממורה יר"ש מוסמך (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed.Mus. ונטורופת N.D.) *טיפול באלפי אנשים, *בעל ניסיון של מעל 10 שנים בתחום, *מייעץ לכל סוגי בעיות הקול, *השיעורים ניתנים בקבוצה או בפרטי - להתקשר לפלאפון: 0527116539 - נהוראי זוהרי. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com

נפתח קורס חדש מעניין - "לדעת לדבר בדרך מסקרנת לקהל רחב" - בשיטת "מרצה גדול בדרך הכל", *מאות טיפים, *מחיר נוח, *מ-בעל ניסיון של מעל 10 שנים בהרצאות בפני קהל רב ומעט כאחד - נהוראי זוהרי.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"מהי צ'יסטה במיתרי הקול? ולמה היא

מפריעה להם?" - [חלק ג']

(החיצים מצביעים על הנגע "צ'יסטה" שנמצא בתמונה על מיתר הקול הימני)

גורמת ל: (11) קול לא יציב, (12) כאב נקודתי, (13) מיתרים רגישים, (14) נוקשות.

11. צ' יסטה יכולה לגרום ל-**אי יציבות בקול!!** וממילא הנזקים שנלווים לזה הם: \neq אי יכולת להישאר על אותו תו למשך הזמן שצריכים, שזה גורם לזיוף כשאנו שרים, וקול מצחיק כשאנו מדברים! {לפעמים יכול אף להיגרם מצב ש'לא יבינו' אותנו לגמרי - חכמי חלם ביקשו מהרב עצה: "הרב איך נהיה מאושרים? כיון שאנשים כל היום מספרים עלינו בדיחות" (כמו למשל הבדיחה שאני מספר לכם עכשיו) אך באותו יום היה הרב צרוד (כנראה הייתה לו צ'יסטה רצינית...), ודיבורו לא היה 'מובן' לחלוטין, ומה שחלם 'הבינו' מתשובתו זה: "איזה עשיר הסם מלח בחיקו"...} \neq מאבדים את הקול תוך כדי דיבור! \neq חוסר נוחות וירידה בביטחון העצמי בזמן הפקה קולית! \neq גורם לצרידות - כיון שהאדם החולה בקול מנסה לשמור על אותו תו, וכיון שאיננו יכול כמעט, הוא מנסה לעשות זאת בכוח וחוזק שלא בריאים למיתרים!

12. צ' יסטה יכולה לגרום במיתר שעליו היא נמצאת **כאב נקודתי!!** וממילא כמה בעיות: \neq חוסר נוחות במיתרים, ובגרון, במיוחד בזמן הפקה קולית! \neq פחד מלהוציא קול שמא נרגיש את אותו הכאב באותו הרגע! {אנחנו נפחד לשיר בטונים קצת מאמצים, שמא 'נגלה' את הכאב שחבוי במיתרי הקול שלנו - אמר אבא לבנו רגע לפני שנכנסו לבית של ההורים של הבחורה שאיתם הם רוצים להשתדך: "זכור בני מה שאמר שלמה המלך בחכמתו, 'גם אוויל מחריש חכם יחשב', אז תשתדל לשתוק כדי שלא 'יגלו' מי אתה באמת!", הסכים הבן מחוסר ברירה. נכנסו השניים לבית, ומיד התחילו המחותרנים לתהות על קנקנו, אחד אמר: "נראה שהוא בחור חכם מאד, והוא לא צריך לדבר כ"כ הרבה, כדי להוכיח את עצמו!", השני אמר: "נראה שהוא בחור מאד נינוח, ולא מתלהם, בחור בעל עדינות גדולה, שמקורה באינטליגנציה גבוהה!", המחותרן השלישי אמר: "ואני דווקא חושב שהוא טיפס גדול, והוא מפחד לדבר שמא נגלה עליו את האמת!..."

